



מידעון אורים 5

האביב הישראלי מתעתע, ברגע קט אנו נדרשים לעבור מן החורף שמזמן לנו את הכניסה פנימה, אל הקיץ אשר שולח אותנו בחומו ובאורו החזק השוטף את הכל, בבת אחת החוצה אל העולם. בשובנו מחופשת הפסח ניתן היה לחוש שהאווירה ואופי הלמידה משתנים כליל, ועלינו למצוא את הדרך להמשיך לעבוד ולעבד, למרות ובזכות הכוחות המשתנים. חג שבועות הינו החג האחרון אותו אנו פוגשים בשנה העברית, ובאופיו הוא מסמל את המעבר הזה. מוגש לכם טנא קטן מפירות העשייה הבית ספרית.

בברכת חג שבועות נעים צוות אורים



כיתה ב'

בדרך אל האמת
תזכה בעזרה המשבחת ביותר
ידים סמויות
פוחחות בעבורך דלתות
דרכן תחזה
בגני החיים

הנה מסתיימת לה השנה, ובמבט לאחור אפשר לראות כמה הילדים בכיתה ב' גדלו, התעצמו, התגברו על מכשולים. הכיתה עובדת כישות אחת הנעה בדרך. סיפורי השבטים פוגשים את נפש הכיתה, את האחדותיות ואת הבטחון ששבט משרה. ואין ספק, כיתה ב' הינה שבט.

השנה העמקנו את המרחב הקדמי והאחורי, העליון והתחתון, הימני והשמאלי, תוך כדי תנועה, ציור, כתיבה, פיסול ואוריתמיה. הילדים בכיתה מתחילים להתעורר מתודעת החלום ולהביט אל העולם מנקודת מבטם.

בתקופת כתיבה השנה הכרנו את אותיות הכתב. הילדים כותבים - הרבה - ומתרגלים תוך כדי סיפורי משלים. זוהי עבודה הנוגעת בתכונות אנושיות כמו חריצות ועצלנות, הידועות ממשל הצרצר והנמלה. "מהי עקשנות?" "עקשן כמו תיש..." "מהו ההפך? פשרנות או ותרנות?" שיחות מעין אלו עלו בכיתה השכם והערב. בהמשך סיפרנו סיפורי צדיקים, אשר מדגישים את האיכות הגבוהה שבאדם.

בתקופת חשבון העמקנו בעולם המספרים. היכן הם נמצאים? בגופנו, בחיות, ועוד. העמקנו ותרגלנו את ארבע פעולות החשבון.

העלינו את הצגת סוף השנה "האריה והעכבר". הילדים בכיתה היו נרגשים עד מאוד, וכך גם אני. עבורי זו הפעם הראשונה שכתבתי הצגת ילדים; המורה למוזיקה, שרית, הלחינה את השירים; המורה לאוריתמיה, סיתונית, מפיחה במילים חיים; וכמובן, הילדים, אשר דיברו, סיפרו ונעו את הסיפור בצורה מקסימה ומצחיקה. תענוג.

כיף גדול.
שלכם, אורית, מחנכת כיתה ב'.

תקופת הצגה-כיתה ח'

לפני חופשת פסח, העלתה כיתה ח' את ההצגה "אוליבר טוויסט" על פי סיפורו של צ'ארלס דיקנס, באולם אשכול פיס ברמת השרון. העלאת ההצגה מהווה קציר פירות עבודה ולמידה של שנות הלימודים בבית הספר. על הכנת ההצגה עמלו הילדים כחודש ימים בהנחייתו של המורה לדרמה אילון והאחראי על המוזיקה - הנגינה והשירה - שרון. תחומי השירה, המשחק, האמנות בצורותיה השונות: התפאורה והתלבושות נכחו בכל פרט, אך יותר מכול, עבודת הילדים כצוות וכקבוצה. יכולתם להיות במרכז ובו זמנית, לפנות מקום עבור האחר, להחזיק כקבוצה את כל הרבדים הטכניים, האמנותיים ובעיקר הרגשיים של פרויקט שכזה.

השנה העלנו את ההצגה "אוליבר טוויסט". הבחירה בהצגה זו עבורנו היתה מדהימה. התוצאה הסופית של ההצגה הייתה חוויה עבורנו ועבור הקהל, אך תהליך ההצגה היה הרבה מעבר לכך. למדנו לעבוד בעבודת צוות מושלמת, למדנו לעזור, לצחוק, להקשיב, להתאמן. היו רגעים לא פשוטים ואפילו קשים. אני לא חושבת שהייתה תקופה של למידה אותנו את הדברים שלמדנו בתקופה זו. בסופו של דבר, כל החוויות גרמו לנו להתאחד בתור כיתה וללמוד מיומנויות רבות. קשה לתאר במדויק מה עברנו. כל אחד מאיתנו עבר תהליך, שבסופו הגענו יחד לתוצאה מרטיטת חושים: סיפוק, אחווה והנאה צרופה. נזכור חוויה זאת כל חיינו.

נועה חן



ערב "זיכרון בסלון" - כיתה ז'

לקראת יום השואה חשבתי מה תהיה הדרך הנכונה, בה אוכל להפגיש את הילדים עם זיכרון השואה, בדרך שתהווה עבורם מפגש קרוב, משמעותי ואנושי עם הנושא.

עדי אלטשולר שהתארח אצלנו להרצאה בפני החטיבה, סיפרה שלשם כך הקימה את "זיכרון בסלון", לא עוד טקסים, תוכניות לצפייה בטלוויזיה, בהם הצופים נשארים מרוחקים, אלא מפגש אנושי עם אנשי עדות שהיו השואה או הדור השני לשואה.

את אליעזר רוזנמן פגשנו בביתו של אחד הילדים מהכיתה, באווירה נעימה התיישבו הילדים בסלון הבית, כשהחל לספר להם את סיפורו, תוך גילוי עניין וסקרנות.

רבה בעיסוקם הם, בבית הספר בו הם לומדים, בחלומותיהם ובשאלות המעסיקות אותם.

שפר לנו מזלנו וזכינו לערב שכולו אופטימיות ופניו לעתיד. השיתוף היה הרבה מעבר לסיפור הקשה והמרגש, הילדים פגשו את היכולת של אדם להתגבר על הבלתי אפשרי, לצמוח ולהתגבר כאדם אופטימי, רב עשייה, תורם לקהילה, שבגילו המבוגר ובליווי עברו המורכב, הוא מרגיש כי העתיד פתוח לפניו.

זו היתה דרך מיוחדת ומשמעותית עבורי ועבור הילדים לחוות ערב מיוחד זה.

זמירה

